

træder. Regjeringen er gjennemtrængt af denne Lovs store Betydning for vor hele fremtidige Udvikling, og den vil sætte den allerførste Priis paa, at den vedtages; jeg tillader mig derfor endnu engang at anbefale dette Lovforslag ret varmt til det høie Thing.

Sable: Under de meget langvarige Forhandlinger, som denne Lov har medført, har jeg ikke tilladt mig at gjøre Krav paa det ærebe Things Opmærksomhed, og jeg haaber derfor, at man nu, da vi rykke hen mod Afstemningen, vil tillade mig med nogle faa Ord at begrunde den Stemme, jeg agter at afgive i denne Sag. Efterat den høitærede Krigsminister har holdt det varme, anbefalende Foredrag for Loven, vi nu hørte, vil Enhver erkjende, at det er forbundet med stor Vanskelighed at skulle imødegaae ham og svække Betydningen af de store Fordele, han har fremhævet ved Lovudkastet. Jeg har i det Hele taget med den største Tilfredsstillelse kunnet følge disse Forhandlinger, væsentligst fordi de fra Regjeringens Side ere bragte frem med en saa udmærket Talsmand i Spidsen; men jeg troer ikke, at Nogen i denne Sal, eller at en Eneste blandt den Samling af Mænd, hvem denne Lov angaaer, er blind for, at den, som den nu er affattet her i Thinget, har sine ikke ubetydelige Mangler, sine svage Sider, hvilket ogsaa er sagt af den ærebe Ordfører. Der er Afstemninger, som ere gaaede den høitærede Minister imod, men som han ikke har berørt i sit sidste Foredrag, og det maa dog derfor antages, at den Opfattelse er rigtig, at Lovforslaget, som det foreligger, ikke i alle Maader kan tilfredsstille. Det er imidlertid ikke derom, jeg vil tillade mig at udtale mig, medens jeg forresten vil sige, at naar det er hittet i denne Sal, at Røgmænd ikke tilbørligt kunne forstaae disse Sager, troer jeg dog ikke, at Krigskunsten, eller Krigshaandværket er en saa høi videnskabelig Kunst, at den ikke skulde kunne gjennemtrænges af Udenforstaaende; jeg antager, at en Sag, som har saameget med Døden at bestille, nok skulde kunne forstaaes af de Dødelige. Ikke desto mindre har jeg med en vis Beundring seet den ærebe Ordfører føre denne Sag igjennem, og jeg kommer herved nærmere til det Punkt, jeg

skal tillade mig at berøre. Den ærebe Ordfører kjende vi; han har sin parlamentariske Fortid her i Danmark; vi vide, hvorledes han blev Ordfører for Finansudvalget og derfra traadte op paa Finansministerens Plads, og det skulde idetmindste ikke forundre mig, om der efter de Præstationer, han har lagt for Dagen i denne Sag, kunde være forbeholdt ham atter at gjøre et lignende Trin.

Den høitærede Minister fremkom med en Udtalelse, som virkelig forekom mig at være en af de meest helbige i hele det Foredrag, vi hørte af ham. Han sagde nemlig, at vi ved Siden af en Hær maatte see at faae en saa viis Styrrelse, at vi tillige kunde sikke os gode Allierebe, saasnart Diebliffet kom, og dernæst udtalte den ærebe Minister, at naar vi havde et Forsvar, som vi kunde være bekjendte, vilde disse Allierebe ganske vist ikke udeblive i det Dieblif, Danmark trængte dertil. At denne Erkjendelse er levende hos den ærebe Minister, er noget af det Heldigste, vi i lang Tid have hørt i den Retning, thi jeg troer, at det ikke saameget kommer an paa netop at faae denne Hærplan vedtagen, som paa, at vi have den Erkjendelse levende, at en viis Styrrelse vil søge at skaffe Allierebe tilveie. Der var endnu en anden Ytring i den høitærede Ministers Foredrag, som vi ogsaa maae skjøne paa, og det var den, at medens han fremhævede de store Fortrin ved det Forslag, hvis Enkeltheder nu ere afstemte, vilde han dog gjøre opmærksom paa, at Danmark har havt en Hær, som med Tapperhed er gaaet Tjenden imøde, som har havt tappre Mænd og tappre Befalingsmænd, og en saadan Hær maae vi antage, at vi have i dette Dieblif. Vi maae gjøre os fortrolige med den Tanke, at der ikke, derved at dette Udcast vedtages, er skabt en Hær. Det behøves ikke, thi Danmark har i dette Dieblif en Hær, takket være en god Styrrelse, og saalænge Krigsministeriet er i saa gode Hænder, som det nu er, vil det vistnok ikke være uden en Hær, der hvert Dieblif med den samme Ære, som de foregaaende Hære, vil kunne gaae imod Tjenden, notabene naar vi tillige have, hvad den ærebe Minister sagde, og hvad jeg troer vi have, en viis Statsstyrrelse, som i det sidste Dieblif vil sikke os